

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΣΤΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ 6^{ΟΥ} ΕΤΟΥΣ (ΤΡΙΜΗΝΟ)

Η κλινική άσκηση στη Χειρουργική του 6ου έτους αποσκοπεί στη βαθμιαία μετατροπή του φοιτητή σε νέο ιατρό που θα διαθέτει τις αναγκαίες χειρουργικές γνώσεις και εμπειρίες για την άσκηση της ιατρικής ανεξαρτήτως χώρου ή ειδικότητας που τελικά θα επιλέξει. Προς τούτο εξοικειώνεται με τη διαγνωστική προσέγγιση, θεραπευτική αντιμετώπιση και παρακολούθηση ασθενών με χειρουργικό πρόβλημα τόσο εντός μιας χειρουργικής κλινικής όσο και σε εξωνοσοκομειακό περιβάλλον.

Κατά την παραμονή του στις κλινικές

- συνεπικουρεί τους ειδικευόμενους ιατρούς στο έργο τους (shadowing),
- αναλαμβάνει και εκτελεί ιατρικές πράξεις υπό την επίβλεψη εμπειρών ειδικευομένων ή μέλους ΔΕΠ,
- παρακολουθεί ενεργά το εκπαιδευτικό έργο και τις εκδηλώσεις των κλινικών,
- συμμετέχει ενεργά στις Γενικές αλλά και τις κλειστές Εσωτερικές Εφημερίες των κλινικών και τις δραστηριότητες των ΕΕΙ / ΤΕΙ,
- περιστασιακά συμμετέχει σε χειρουργικές επεμβάσεις (acting intern).

Στο τέλος της εκπαίδευσής του, να είναι ο φοιτητής ικανός :

- να καταγράφει το ιστορικό, να εκτελεί ολοκληρωμένα την αντικειμενική εξέταση των ασθενών, να επιλέγει ορθά το οδηγό σύμπτωμα ή σημείο με βάση το οποίο θα καταστρώσει το διαφοροδιαγνωστικό του πλάνο
- να αναλύει τη διαφοροδιαγνωστική του προσπέλαση στο πρόβλημα και να περιγράφει τον αλγόριθμο εκείνο που θα τον οδηγήσει στην διάγνωση του προβλήματος του ασθενή
- να προγραμματίζει αιτιολογημένα τον περαιτέρω διαγνωστικό έλεγχο και να αξιολογεί τα αποτελέσματα του
- να εκτιμά το αναμενόμενο όφελος και τους αναμενόμενους κινδύνους από την ενδεχόμενη θεραπευτική παρέμβαση / χειρουργική επέμβαση, καθώς και από την μη παρέμβαση, και να προτείνει αιτιολογημένα την ενδεδειγμένη κατά περίπτωση αντιμετώπιση
- να μπορεί να περιγράφει με απλό τρόπο την χειρουργική επέμβαση που ενδείκνυται στην εκάστοτε περίπτωση
- να μπορεί να αξιολογεί την επιτυχία της παρέμβασης και τις πιθανές παρενέργειες ή επιπλοκές της και το πώς αυτές θα πρέπει να αντιμετωπιστούν
- να αναπτύσσει με τον άρρωστο την κατάλληλη σχέση που θα του επιτρέψει να είναι όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερος στο έργο του εξασφαλίζοντας τη συνεργασία του.

Ειδικότερα στο τέλος της κλινικής άσκησης θα πρέπει να είναι σε θέση να:

1. Λαμβάνει και να καταγράφει κατά τρόπο ενδεδειγμένο και δομημένο το ιστορικό ασθενών αξιολογώντας και συνοψίζοντας το σύνολο των πληροφοριών, αναγνωρίζοντας τα σημεία εκείνα που έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα γενικά για τους χειρουργικούς ασθενείς αλλά και ειδικά για τον εκάστοτε συγκεκριμένο ασθενή

2. Εκτελεί πλήρη αντικειμενική εξέταση (*επισκόπηση, ακρόαση, επίκρουση, ψηλάφηση*) κατά συστήματα: δέρμα, κεφαλή, τράχηλος, πνεύμονες καρδιά – μεγάλα αγγεία, κοιλία, περίνεο, άνω και κάτω άκρα, περιφερικό κυκλοφορικό σύστημα, μυοσκελετικό σύστημα, νευρολογική εξέταση. Επιπλέον, θα πρέπει να μπορεί να απαριθμήσει τα μέρη της αντικειμενικής εξέτασης που έχουν ειδική σημασία κατά την προεγχειρητική αξιολόγηση αλλά και την μετεγχειρητική ανάρρωση του εκάστοτε ασθενή (πχ. ακρόαση πνευμόνων προεγχειρητικά ή κοιλίας μετεγχειρητικά).
3. Προβαίνει σε διαφορική διάγνωση με βάση τα ευρήματα του ιστορικού και της αντικειμενικής εξέτασης. Συνεπώς θα πρέπει να μπορεί να αναγνωρίσει στον εκάστοτε ασθενή την κλινική εικόνα ενός νοσήματος που εμπίπτει στο φάσμα της Χειρουργικής Νοσολογίας όπως αυτά αναφέρονται στον Οδηγό Σπουδών. Προς τούτο άλλωστε γίνονται τυπικές (σε αμφιθέατρο) διδασκαλίες, αλλά και άτυπες (παρά την κλίνη του ασθενή, κατά την επίσκεψη των ασθενών, ή την επίσκεψη του Καθηγητή).
4. Επιλέγει ορθολογικά και ιεραρχεί τις αναγκαίες εργαστηριακές και παρακλινικές εξετάσεις που θα υποβοηθήσουν τη διάγνωση και θα κατευθύνουν την αντιμετώπιση. Συνεπώς θα είναι σε θέση να συμμετέχει σε σχετικές συζητήσεις εκφέροντας τεκμηριωμένη άποψη για το λόγο και τρόπο διενέργειας των εξετάσεων, τις ενδείξεις και αντενδείξεις, τη διαγνωστική τους ακρίβεια, καθώς επίσης και τις ενδεχόμενες ανεπιθύμητες ενέργειες που μπορεί να προκύψουν κατά τη διενέργειά τους.
5. Ερμηνεύει τα αποτελέσματα των εξετάσεων. (Αιμοδιάγραμμα, Πηξιολογικός έλεγχος, Βιοχημικός έλεγχος, Αέρια αίματος, Ακτινοδιαγνωστικές εξετάσεις, ΗΚΓ, Ενδοσκοπήσεις, Λειτουργικός έλεγχος πνευμόνων κλπ) πάντοτε σε σχέση με τον συγκεκριμένο ασθενή και την προεγχειρητική ή μετεγχειρητική του κατάσταση και πορεία.
6. Ιεραρχεί τα προβλήματα του ασθενή και να διακρίνει ποιος ασθενής χρήζει νοσηλείας, ποιος μπορεί να αντιμετωπιστεί σε εξωτερική βάση, ποιος θα πρέπει να παραπεμφθεί σε ειδικό ιατρό ή ιατρικό ίδρυμα υψηλότερης βαθμίδας
7. Προγραμματίζει τις εξετάσεις εισαγωγής νέων ασθενών ώστε να διευκρινίσει τη γενικότερη κατάσταση του ασθενή στα πλαίσια πάντοτε μιας επικείμενης χειρουργικής επέμβασης.
8. Καταρτίζει σχέδιο θεραπευτικής αντιμετώπισης συμπεριλαμβανομένης της προεγχειρητικής προετοιμασίας αλλά και της κατά περίπτωση ενδεδειγμένης χειρουργικής επέμβασης (την οποία θα πρέπει να μπορεί αδρά να περιγράψει)
9. Καταρτίζει σχέδιο παρακολούθησης της μετεγχειρητικής πορείας, ενώ θα είναι σε θέση να αναγνωρίσει, να καταγράψει, να ταξινομήσει από πλευράς βαρύτητας, και να περιγράψει την αντιμετώπιση οιασδήποτε παρέκκλισης του ασθενή από την ομαλή εξέλιξη

10. Εκτελεί συνήθεις εκλεκτικές ή επείγουσες ιατρικές πράξεις: φλεβοκεντήσεις λήψη περιφερικού αίματος, αρτηριοκεντήσεις - λήψη αρτηριακού αίματος, καθετηριασμοί περιφερικών φλεβών, ουροδόχου κύστεως, στομάχου, διενέργεια και ερμηνεία ΗΚΓ, αλλαγές και περιποίηση χειρουργικών ή άλλων τραυμάτων, συρραφή τραυμάτων ή αφαίρεση ραμμάτων, χειρισμός και αφαίρεση παροχетеυτικών σωλήνων, παροχетеύσεις συλλογών και αποστημάτων υποδορίου και παροχή πρώτων βοηθειών,
11. Είναι σε θέση να παρουσιάσει έναν ασθενή (ιστορικό, κλινική εξέταση, κύρια και συνυπάρχουσες νόσοι, αντιμετώπιση, πορεία) με ακρίβεια σαφήνεια και λακωνικότητα.
12. Είναι σε θέση να παρακολουθήσει ενεργά διατμηματικές κλινικοπαθολογικές συζητήσεις προβληματιζόμενος μεν, αλλά εκφέροντας άποψη δε, αναφορικά σε ασθενείς με σύνθετα προβλήματα ή σε ασθενείς που απαιτούν σύνθετη και με ακριβή χρονισμό αντιμετώπιση (πχ ογκολογικό συμβούλιο).
13. Είναι σε θέση να καταστρώσει προσωπικό σχέδιο άτυπης, αποτελεσματικής διαβίου εκπαίδευσης εκμεταλλεόμενος τις σύγχρονες βιβλιογραφικές πηγές και το διαδίκτυο και να συμμετάσχει ενεργά σε επιστημονικές συναντήσεις.